

ରାଷ୍ଟ୍ର ବା ସଂବିଧାନ ହିଜାବ ନା ପରାର କାରଣେ କୋନୋ ନାଗରିକଙ୍କେ ହେନ୍ତା କରାର ଅଧିକାର କାଉକେ ଦେଇ ନି

ପୋଶାକ ନିର୍ବାଚନେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵାଧୀନତା ଥାକା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ସ୍ଵାଧୀନଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ନିଜେର ପଛନ୍ଦେର ପୋଶାକେଇ ମାନୁଷ ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ ବୋଧ କରେ, ଯେ ପଛନ୍ଦେ ଭୂମିକା ରାଖେ ବ୍ୟକ୍ତିର ରୁଚି, ଆବହାୟା, ଉପଲକ୍ଷ, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ପ୍ରଥା ଇତ୍ୟାଦି । ଧର୍ମୀୟ ବା ଅନ୍ୟବିଧ କାରଣେ କୋନୋ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଟିଏ ଓପର କୋନୋ ବିଶେଷ ପୋଶାକ ପରା ବା ନା ପରାର ସିନ୍କାନ୍ଟ ଚାପିଯେ ଦେଓୟା ତାର ଅଧିକାରେର ଲଜ୍ଜନ । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ପୋଶାଯ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଇଉନିଫର୍ମ ପରା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । କୋନୋ କୋନୋ ପ୍ରତିକ୍ରିଯାରେ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନେର ଡ୍ରେସ କୋଡ଼ିତ ଥାକେ ବା ଥାକିବେ ପାରେ । ଏଇ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ, ଯେହେତୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୋଶାକେର ଶର୍ତ୍ତ ଜେନେ ଓ ମେନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୋଶାଯ ଯୋଗଦାନ କରେନ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଯାନ । କିନ୍ତୁ ଆମରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶେର ସାଥେ ଲକ୍ଷ କରାଇ, ଉହ ଧର୍ମାକ୍ଷ ମତାଦର୍ଶତାଭିତ୍ତି ଗୋଟିଏ ନାରୀ-ପୁରୁଷର ଦ୍ୱାରା ହିଜାବ ନା ପରାର କାରଣେ ଆମାଦେର ନାରୀ ଓ ମେଯେଦେର ଯତ୍ନତତ୍ତ୍ଵ ବୁଲିଂ, ଟିଜିଂ ଓ ହେନ୍ତାର ଶିକାର ହତେ ହଚ୍ଛେ । ଏରକମ ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟନାର ମଧ୍ୟେ ଗତ କରେକ ମାସେ ବେଶ କରେକଟି ଘଟନା ଗଣମାଧ୍ୟମେ ଉଠେ ଏଲେ ସେବର ଘଟନାର ବିବନ୍ଦେ ଅନଳାଇନେ ଓ ଅଫଳାଇନେ ତୌତ୍ର ପ୍ରତିବାଦ ହଯ । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷଭାବେ ଲକ୍ଷନୀୟ ଯେ ପ୍ରତିବାଦେର ଅଂଶ ହିସେବେ କୋଥାଓ କେଉଁ ହିଜାବଧାରୀ କୋନୋ ନାରୀକେ ପାଲଟା ହେନ୍ତାର ଚେଷ୍ଟା କରେ ନି ।

ହିଜାବ ଇସଲାମି ନାକି ଆରବୀୟ ପୋଶାକ ସେଇ ବିତର୍କେ ନା ଗିଯେବେ ଦକ୍ଷିଣ ଏଶୀଆ ଧର୍ମୀୟ ମୌଳବାଦ ଏବଂ ଚରମପଥ୍ୟର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଉଥାନେର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ଏକେ ମାନବାଧିକାର ଓ ନାରୀ ଅଧିକାରେର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ବିବେଚନା କରା ଖୁବି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ଧର୍ମୀୟ ନେତାର ନାରୀ ଓ ମେଯେଦେର ହିଜାବ ପରା ବା ପର୍ଦା ନା କରାକେ ସେତାବେ ଉପମାଯିତ କରେନ ତା ଖୁବି ଆପନ୍ତିକର । ହିଜାବ ଛାଡ଼ା ମେଯେଦେର ତାରା ‘ଛିଲା କଲା’ ଓ ‘ତେତୁଳ’-ଏର ସାଥେ ତୁଳନା କରେନ, ଯା ଦେଖେ ନାକି ପୁରୁଷରେ ଲାଲସା ଜାହାତ ହଯ । ଏହି ତୁଳନା ନାରୀଦେର ଯୌନବସ୍ତ୍ର ହିସେବେ ଅବନମିତ କରେ । ତାଦେର ଯୁକ୍ତି ହଲୋ, ‘ମିଟ୍‌ସେଫେର ଦରଜା ଖୋଲା ଥାକିଲେ ସେଥାନେ ବିଡ଼ାଳ ହାନା ଦେବେଇ’ । ପ୍ରଥମତ, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିଭାବେ ନାରୀକେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସମାନ ନାଗରିକ ତୋ ଦୂରେର କଥା, ମାନୁଷ ହିସେବେ ଈକ୍ରାକର କରେ ନା; ଦ୍ୱିତୀୟତ, ନାରୀର ଓପରେ ‘ବିଡ଼ାଳ’ରମ୍ଭୀ ପୁରୁଷରେ ହାମଲେ ପଡ଼ାକେ ଯୌନିକ ଭିତ୍ତି ଦେବାର ଅପର୍ଯ୍ୟାସ କରେ । ଏଭାବେ ଦେଖିଲେ ନାରୀ ଓ ମେଯେଶିଶ୍ରେଷ୍ଠର ପ୍ରତି ମୌନ ସହିଂସତା କୋନୋ ‘ଅପରାଧ ହଯ ନା’, କାରଣ ଭିକଟିମ ନିଜେଇ ଏଥାନେ ଆମତ୍ରଣକାରୀ ! ତାଦେର ଏହି ଯୁକ୍ତି ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ୍ତରିକ ତା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ପୁରୋ ଶରୀର ଢେକେ ବୋରକା ପରା ବିଭିନ୍ନ ବସନ୍ତୀ ହିଜାବି ନାରୀ ଏବଂ ଶିଶୁଦେରଙ୍କ ମୌନ ସହିଂସତାର ନିର୍ମାଣ ଶିକାର ହତେ ଦେଖେ ।

ଉତ୍ତିଥିତ ଅବଶ୍ଵାଇ ନାରୀର ମନେ ଭୟ ଧରିଯେ ଦିଯେ ତାଦେର ହିଜାବ ପରତେ ମାନସିକଭାବେ ତୈରି ଓ ବାଧ୍ୟ କରେ, ଅର୍ଥଚ ପ୍ରଚାର କରା ହୁଏ ନାରୀର ପୋଶାକ ନିର୍ବାଚନେ ‘ସ୍ଵାଧୀନ ଇଚ୍ଛା’ ବଲେ । ହିଜାବ ପରା ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ଅତ୍ୟବଶ୍ୟକୀୟ ଶର୍ତ୍ତ ନଥି । ଭାରତେର କର୍ଣ୍ଣଟକେର ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟେର ରାଯେବେ ତା ବଳା ହେଯେଛେ । ଡ. ଜାକିର ନାୟକେ ବିଷୟାଟି ଈକ୍ରାକର କରେଛେନ ଏବଂ ରାଯେର ପ୍ରତି ଏକମତ ପୋଷନ କରେଛେ । ବଲେହେନ, ହିଜାବ ଶାଳୀନତାର ପ୍ରୟୋଜନେ, ଧର୍ମୀୟ ବାଧ୍ୟବାଧକତାର କାରଣେ ନଥି । ବସ୍ତୁତପକ୍ଷେ, ଏହି ମତାଦର୍ଶ ନାରୀକେ ଚାର ଦେୟାଲେର ଭେତରେ ବନ୍ଦି ରାଖିବେ ଚାଯ ଏବଂ ବାଇରେ ଜଗତେ ତାଦେର ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ହିସେବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ନାରୀଦେର ଆର୍ଥ-ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରକିଳ୍ଯା ଏବଂ ତଦମଂଗ୍ଲିଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଓ ପ୍ରଭାବବଳୟ ଥେକେ ବିଚିନ୍ନ କରେ ତାଦେର ପ୍ରାତିକତା ଓ ବୈଷମ୍ୟରେ ଦିକେ ଠିଲେ ଦେଇ । ଏହି ମତାଦର୍ଶ ନାରୀଦେର ଶକ୍ତିହିନ ଓ ପୁରୁଷରେ ଓପର ନିର୍ଭରୀଲ କରେ ତୋଳେ ଏବଂ ସହିଂସତା ଓ ବାଲ୍ଯବିଯୋକେ ଟିକିଯେ ରାଖେ । ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନକାରୀ ଓ ମୌନ ଅପରାଧୀଦେର ଶାନ୍ତିର ଆଓତା ଥେକେ ରେହାଇ ଦିତେଇ ଧର୍ମକେ ବ୍ୟବହାର କରେ ଏହି ମତାଦର୍ଶ ପ୍ରଚାର କରା ହଯ । ଏହି ପ୍ରେକ୍ଷାପଟ ଥେକେ ହିଜାବକେ ପଛନ୍ଦେର ଅଧିକାର ହିସେବେ ବିବେଚନା କରା ନାରୀ ଆନ୍ଦୋଲନେର ଜନ୍ୟ ଆତାପରାଜ୍ୟରେ ଶାମିଲ ।

ବାଂଲାଦେଶ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉତ୍ସଯନେ ଯେ ସାଫଲ୍ୟ ଦେଖିଯେଛେ, ତାର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ତୃଗୁମଳ ନାରୀଦେର ବ୍ୟାପକ ଅଂଶଗ୍ରହଣ । ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟକେ ତୁରାୟିତ କରତେ ହେଲେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରେ ନେତୃତ୍ବରେ ଅବଶ୍ଵାନେ ଆସବାର ପରିବେଶ ତୈରି କରତେ ହେବ ।

ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମବଲମ୍ବୀ ମାନୁଷ ଅଧ୍ୟମିତ ବାଂଲାଦେଶ ରାଷ୍ଟ୍ରଟି ପରିଚାଲିତ ହୁଏ ତାର ସଂବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, କୋନୋ ବିଶେଷ ଧର୍ମର ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ନଥି । ଧର୍ମ, ଲିଙ୍ଗ, ଜାତିସମ୍ପଦ ନିର୍ବିଶେଷେ ଏଥାନେ ସବାର ଅଧିକାର ସମାନ । କାଜେଇ ମନେ ରାଖିବେ ହବେ, ରାଷ୍ଟ୍ର ବା ସଂବିଧାନ ହିଜାବ ନା ପରାର କାରଣେ କୋନୋ ନାଗରିକଙ୍କେ ହେନ୍ତା କରାର ଅଧିକାର କୋନୋ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଟିଏ ଦେଇ ନି ।